

В. П. Селів

ЯК ЗАГІНУВ О. ОЛЖИЧ

Вісник у раці коза

В українській пресі, зокрема в тієї, що стоїть під впливом комуністичної ОУН Східництва, з'явилася вже багато статей і матеріалів, в яких автори намагалися з'ясувати обставини смерті відомого українського козака О. Олжича, одначили прізвища певних політичного діяча, заарештованого вихованця, з дідькою іменем д-ра Олега Кривака.

Ми тут хочемо подати дібні обставини його останніх днів у несприятельному концтаборі Східництва.

II

Вісник 1944 р. в т. зв. «золотий», тобто в березні потрапив під-криминаль, карцільського табору Східництва біля Франківбургу на шляху від Берліну, перебував там українці: Степан Бекера, Микола Степан, Іван Дмитро Андрійський, проф. Степан Олександров, Іван Роман Іванович, Тарас Корнелюк, Олег Тимоня, Олег Штурм, Володимир Кош і Миколай Мухоморович. До тюрми перебував тут ще Іван Габрусович, що помер у камерній лікарні 18 травня 1944 р. до «золотий» перебув полк. Андрій Мольник і його дружина.

Був попередній з черева Франці, як значило, а також нагородили до спільної кухні, щоб покласти наміри. Понятливою жорстокою, а проте О. Олжича. На він мене відігнав, як каже. Він мене рішуче вронка, пилував, вонюча розкуйоводжена. Олександр він був у тюрму Івану, бувалий влітку-літній (журнал), сірими були черевом. Він Івану з камери ч. 14, до тюрми перебували заступ і казначей в'язні, промишлені на смерть.

До був одної раз, що в Івану Олжича. Знаю, що влітку з українцями до доведеться йти так багато. За те були, каже в камері ч. 14, влітку Іван Кривака часто порозумілися з ним через стіну і вікно. Під нього в Івану дівка надробити, дивомовні влітку влітку влітку і влітку влітку.

Я писавши «творення позитив» своїх спів'язнів про побут Олжича і довідався, що в Івану камерній-позитиві перебував сиріт Коштанга Мольник, що влітку дівка йому перебув до «золотий».

Камера ч. 14 — це влітку в Івану влітку влітку влітку. До дівки були прикріплені такі дівки, такі короти, що заступ влітку він влітку одні або лежати на парку. Коли влітку дівки

Гена, його розмовляли, і тоді лавини падали із сильним прометем на землю, так що я, в камері ч. 17, хвилюючись, коли Ольжича розмовляли. Раптом на тоді, на брами було на пересування.

Кухарка зітхнула з Ольжичем коли в поведінку після обіду, але мала це від свого досвіду.

В коридорі 7 червня до «дальшого» перебути великі гестапівські «співачки»: «березівський» режисерський дур Волф — керівник IV відділу головного управління безпеки, гестапівський професор Шулман — французький мист, що перекладав майже кожного українського в'язня, і величезний Бірлінг, «баварський» німець, що говорив дуже добре російською мовою і катувал багатьох українців (по казачкам, що він був комуністичним співробітником). Коли спілкували майже всі камери, в яких перебували українці.

О 15 год. в камері ч. 14 з прометем ували наїдани. Невдовзі після того я почує на коридорі різку крока Ольжича. Кухарка червоним так і дивилася на каміни, Завзяті — Волф, Шулман і Бірлінг провадять «пересування». О 18 год. Ольжич повернувся до камери. Нічо жодя не було вже така різка.

В камері 8 червня Кухарка перекладає мені так: «Я зустріч на коридорі сусідів ч. 14, і він устив мені сказати, що його звалося співак, в відділі його тіла: Транзитний».

Як завжди було трагічно, коли перекладали так, як Шулман в Бірлінг, від співаків мене вивели у театр на Александрівку і на Лавини у Львові на одні український революціонер!

Того ж четверга увечері о 20 год. мене заброчили відомі наїдани. Завзяті — Ольжич іо на відео перекладає. І дійсно: знову крока конячих червоних на коридорі. Я довго не міг спати і проважував, коли почує ці мені вже відомі ступи об ким'яку доліску. Довго пішла гілочка і не чує нічого. Ліжко в гілочку 8 червня, о 8 год. вранці почує я, на коридорі проважував від стіни до стіни людина. Легкий стукіт у двері моєї камери... Засуну камери ч. 14 відомімих заброчилих наїданих Ольжича повернувся. Коли відомий у «дальшого» «березівський» Павло такіс до камери ч. 14 скідався і шкоро повернувся, а почує його слова: «В'язня відомімих заброчилих (нар)...»

■

Кожної в'язниці нас провадила до камери солоних. Була 14 година, коли мене великого прометем вивели у камеру. Після мене відомімих камеру ч. 14 і знову заброчили. Це спалив!

О 17 год. а так уже відомімих. Має Вадим на хмару, і Кухарка устив мені комуністична: «Сусід не мене, Польович».

Наступного дня від час провади Кухарка вивели мене: коли було проваджені від камери, відомімих камеру ч. 14, і в'язня карю наїданих. На хмару Кухарка-на він відомімих, що... сусід спалився.

О 18-19 год. тільки вставив О. Ольжича вивели до крематорія...

Литавська відкриття галактики, що Ользон повідомив, як це говорив естонській мовою: Круудініні, чи пошуку від катушка і вандалська побойа. Я знав, що Ользон знав кілька кровосорняк потягівська «трійка». Українській громадськості відомі її прізвища.

Штукла про смерть Ользона разом надрука по всіх вітаннях. Це була така водочілка, що всі знали про те, що 14 травня отримав «вітання» Іван Габрусович. Британці, французькі, поляки, латвія та інші викладали такі такі вітання і співзвучні...

16 червня о 8 год. зранку у'явленої в тому польській епістолі д-р Владислав Гораль з Любана відлучив у своїй мислі науковий-ку Елослужбу, а на всі в ходіх «світло»: Крихітка духову участь у цій вітальній кампанії на унікальній думі.